

El còmic se'n va de casori

El nostre estimat amic i col·laborador, autor del còmic de La Veu, Xavi Burriel, ha decidit penjar els hàbits de la solteria per passar, definitivament, al gremi dels casats. Un altre més al club.

La nostra més efusiva enhorabona en aquest gran pas junt amb la seua companya Lúdia, tot i desitjant-li que esperem tornar a trobar-lo, com no, cada quinze dies, a la cita, ineludible, de les planes centrals de La veu.

Tot el personal de La Veu

DIA DE LA PAU AL RÓDENAS

La celebració del dia de la pau no pot quedar sols com un tràmit. Amb aquesta filosofia el Ródenas ha portat a terme diferents activitats al llarg de tota la setmana. Centrant-se en aquells personatges històrics que van destacar pel seu posicionament a favor de la pau, com per exemple Gandhi, es van realitzar xarrades i grups de reflexió. Totes aquestes activitats van acabar el divendres dia 30 de gener amb la lectura d'un manifest redactat pels alumnes i amb la confecció d'un mural gegant on cada curs va expressar els seus millors desitjos al voltant de la pau. La música i la solta de coloms va posar l'element festiu a aquesta celebració.

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Número 670- 6 febrer 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

A gastar diners!

"Espero que los del PSPV sepan apreciar el detalle de las rosas rojas..."

ESPECIAL TAFANERS: LA ROTONTA
IV Edició del Trofeu Interclubs

Benicarló salva els pressupostos amb els fons de l'Estat mentre s'espera la concreció dels fons autonòmics

Un pressupost on, els ingressos, venen marcats per la quasi desaparició de l'Impost de Construcció i Obres (una caiguda de vora el 90%), que era el que omplia les arques municipals, que es tractarà de compensar amb multes de trànsit, actualitzacions del padró i altres fonts d'ingressos, no especificats. Paradoxalment, la despesa, que en temps de crisi hauria d'anar destinada a potenciar l'ocupació i intentar donar solució a aquelles qüestions prioritàries i importants, que portem dècades sense solucionar, depuradora, CSI, abocador, escoles,..., es centrarà en obres supèrflues i sense sentit. Així tindrem una font de marbre dissenyada pel regidor Cuenca (205.000) euros, una rotonda de disseny (no sabem de qui, uns 40.000 euros), i la remodelació, altra volta, del passadís central de la plaça de la Constitució (185.000 euros).

text REDACCIÓ

Un pressupost per a temps de crisi. Així va plantejar el regidor d'Hisenda els comptes municipals d'enguany, que sumen 18 milions d'euros. El PP augura un exercici marcat pel descens dels ingressos derivats de l'impost que es cobra als constructors. Fa temps que no entra una sol·licitud d'obres al registre de l'Ajuntament. Al llarg de 2009, la previsió es que el descens siga del 87%, mentre que l'únic increment d'ingressos es derivarà de la última revisió del cadastre i de l'agilització

dels tràmits per a cobrar les multes de trànsit. Un panorama que per al Partit Popular convida a la prudència, la contenció, i el fre a les inversions.

El portaveu del PSOE, Enric Escuder, va resumir la seua visió del pressupost quan va afirmar que demostrava que el Partit Popular no te projecte per a Benicarló. El portaveu del grup municipal socialista, a més, va criticar el desfasament entre la despesa de personal- un cinquanta per cent del pressupost- i la qualitat del servei que reben els ciutadans, marcada per les nul·les millores pressupostades en els departaments municipals. El Bloc va qualificar

l'estratègia pressupostaria de poc valenta i excessivament conservadora. Guzman va assegurar que Benicarló és l'únic ajuntament de la província que no contempla una sola inversió en base a recursos propis. Per a Guzman, "el pressupost ni millora la qualitat de vida dels veïns ni aporta res per a superar la crisi".

El regidor d'Hisenda va defensar la postura del PP al·legant que "on no s'ingressa no es pot gastar". El pressupost va sortir endavant amb els vots favorables del PP, l'abstenció del PSPV i el vot en contra del Bloc.

El pressupost va sortir endavant amb els vots favorables del PP, l'abstenció del PSPV i el vot en contra del Bloc.

ESPECIAL "LA ROTONTA" A què se pareix?

text LA COLLA DE TAFANERS

VOTA!

Semblances raonables

Açí tenim algunes de les imatges que potser han inspirat la nova rotonda. Per cert, diu tafaner que algú no tardarà molt a pensar en canviar el nom del poble per "Cuencacarló" i el gentilici ser "Cuencacarlantos". Un altre tafaner, davant de la maqueta de la font, afirma: "Osti la maqueta: llauradors, carxofes, sènies...., Benicarló, un poble sense mar i un aparador de l'art modern." No sap que Kuenka va al mateix marmolista que un tal Micheangelo Buonarroti.

El Benicarló va cedir el control del partit i va acabar empatant davant el Sant Rafael

text VICENT FERRER

1 BENICARLO: Jordi, Kamal, Fuentes, Hèctor, Javi Ferreres, Anta, Dani, Caracuel, Alex Borrás, Pitu (Bel, min. 70) i Monti.

1 SAN RAFAEL: Vicent (Oscar, min. 46), Joan, Guillém, Javi Flos, Didac, León, Castell (Víctor, min. 78), Rubén, David, Enrique i Pibe (Carlos, min. 59).

ARBITRE: Canelles Egea, col·legi valencià, ajudat per Mena Gimeno i Belmonte Martínez. Va mostrar targeta groga als locals Kamal, Caracuel i Pitu; als visitants Javi Flos i David; va amonestar a l'entrenador visitant.

GOLS: 1-0 min. 5, Hèctor. 1-1 min. 82, David.

INCIDÈNCIES: Uns 300 espectadors al Municipal Pichi Alonso, amb presència de seguidors del San Rafael. Partit disputat sota la pluja i amb llum artificial.

El Benicarló, que va poder sentenciar el partit a la primera part, va veure com després del descans, el San Rafael, es va fer l'amo del partit encara que amb poca profunditat i trobant-se una defensa ben posicionada. El partit va poder haver canviat si als 66 minuts el col·legiat haguera assenyalat penal després que Monti tirés pel terra, a l'àrea menuda, Javi Flos. Al final la pressió visitant va ser insistent, amb molts balons a l'àrea, que va permetre en un d'ells a David empatar el partit. Una primera part, en la qual els jugadors benicarlans van realitzar bon joc, amb arribades al portal de Vicent, qui va fallar als cinc minuts en un baló aeri després d'un corner que va acabar rematant el central Hèctor al fons de la porteria. Se li posaven molt bé les coses a l'equip

d'Abad, que va seguir tocant bé el baló, amb domini en la parcel·la central, però aqueix joc no es va traduir en gols malgrat el nerviosisme del meta visitant, tant que va ser substituït a l'inici de la segona part. Després del descans, com era d'esperar, els visitants van avançar línies, per la qual cosa la defensa va tenir més treball, destacant en la labor Kamal. Van passar els minuts i el Benicarló va semblar refer-se i va tornar a tocar el baló, cercant a les seues puntes amb passades llargues, intentant sorprendre a la defensa visitant. En un d'aquests balons Monti va entrar a l'àrea i va ser objecte de falta per part de Flos, i davant la sorpresa dels espectadors, l'àrbitre ordena servei de porteria. Una jugada clau, atès que l'equip ho va acusar. El tècnic visitant va realitzar canvis buscant major profunditat i perquè li arribaren més balons al jove David, que malgrat estar ben marcat, va aconseguir controlar un baló dins l'àrea per batre a Jordi amb un tir creuat. Restaven vuit minuts, i malgrat els intents d'ambdós equips, el marcador ja no es va moure.

"Escuder va recordar que les grans infraestructures no s'estan executant"

ve de la pàgina anterior

Uns comptes que saben a poc

L'única obra que s'executarà amb els pressupostos municipals d'enguany és una actuació en la xarxa de sanejament d'aigües a petició de l'empresa o de renovació de zones obsoletes per valor de 250.000 euros. Els fons provindran d'una operació de préstec formalitzada l'any passat de 4 milions d'euros, dels quals tan sols se n'han executat el 50%, de manera que encara queda la meitat i a la que se sumen projectes que encara vénen de 2006 en execució. "Vam creure convenient executar els més de 3 milions pendents d'actuacions en execució i si en algun moment siguera necessari algun projecte més es formalitzaria una operació de crèdit perquè estem en capacitat de fer-ho", explica Pedro García, regidor d'Hisenda.

Però els grans salvadors de la papereta són els fons que provenen de l'Estat. "A banda falta per arribar l'ajuda de la Generalitat que sumen 5 milions segons va comentar l'altre dia Cuenca i que serviran per finançar eixos projectes que ens haguera tocat pagar a nosaltres. Diguéssim que tampoc hem volgut gastar allò estalviat per l'època en la que estem i evitar haver de fer front a obligacions amb pujades de taxes i ho farem amb aquests diners que ens venen". Així no s'augmentarà la pressió fiscal per damunt de l'IPC ni el Consistori s'endeutarà més. "Amb la situació actual creiem que és allò més correcte", explica García. Amb les xifres a la ma, la inversió prevista serà igualada per l'obra de remodelació de la Plaça de la Constitució, amb passadís central i font de marbre inclosa.

No agraden a l'oposició

Però els comptes no agraden a l'oposició que recorden que la localitat suporta serveis comarcals molt costosos com és el cas del conservatori o els organismes autònoms. "D'altra banda no s'ha volgut millorar els serveis que estan donant als ciutadans, de manera que

globalment les deficiències no s'han cobert i ara els comptes no donen per a més a l'haver estat vivint per damunt de les nostres possibilitats. Sort del milió d'euros addicionals que aporta l'estat i els 4,5 milions d'euros dels fons d'inversió estatals, el que els soluciona la papereta".

El PSOE, a través del seu portaveu Enric Escuder, va reclamar un canvi en el xip i en el model de pressupostos "perquè estem presoners del model anterior, fet que patiran els aspectes socials, educatius i culturals i fins i tot la mateixa brigada municipal a la que tan sols se'ls ha pressupostat la meitat que a 2008", explica. Finalment Escuder va recordar que les grans infraestructures no s'estan executant, tot i que es disposa d'un crèdit de 4,5 milions d'euros, i sis milions d'euros dels que paga interessos, i que tampoc executa. "Baixen la qualitat dels serveis i paradoxalment de l'any passat l'Ajuntament ingressa 300.000 euros dels diners que té a termini fixe. Ingressar eixos diners d'interessos evidencia que no es gestionen bé, millor valdria tornar-los i no estar cobrant interessos i pagant-ne i tindre'ls així dormits", va dir. Per als socialistes queden pendents algunes assignatures com no paralitzar el creixement urbanístic i generar expectatives de negoci, el que no ocorre ara amb la paralització de

diferents PAI mentre que obriran una carretera com Corts Valencianes sense programar el sector. "És una barbaritat perquè està inclòs el nou centre de salut i hi ha un compromís amb el propietari dels terrenys i tampoc generen sòl industrial, ni confiança, contràriament del que passa al poble del costat", va afegir.

Guzmán va titllar al Ple de "pobra" la justificació del PP dels seus comptes i que la política de no pujar les taxes en els darrers anys ha dut a l'actua situació. El Bloc va lamentar que no foren participatius, ni ambiciosos i es convertiran en els únics de la província que no han pressupostat inversions amb fons municipals. A més Guzmán va recordar que el 50% aproximadament dels comptes van per a personal mentre al seu parer "constaten l'augment desmesurat de sous de l'equip de govern des de l'any 2007 especialment en temps de crisi". El cap dels nacionalistes va rebutjar el retall econòmic a les associacions i a les activitats a tot nivell i els programes amb caràcter social. Finalment va censurar que no es contemplara cap proposta del Bloc ni hi haja hagut diàleg amb l'oposició des de les files populars ni que tampoc gestionen sòl municipal per VPO.

El Bloc exigirà la bonificació en el cànon de sanejament

text REDACCIÓ

L'edil del Bloc per Benicarló, José Luís Guzmán, va anunciar que sol·licitaran via moció que el municipi s'aculla al decret del Consell que regula el cànon del sanejament de les aigües i on es preveu una bonificació del 50% a les poblacions que no compten amb el servei d'una depuradora en funcionament, ni estia en execució i no dispose del projecte aprovat. Segons va recordar Guzmán "Benicarló duu catorze anys pagant un servei que no tenim, ja que en concepte de cànon es recapten aproximadament 600.000 euros anuals, què no sabem on han anat a parar, potser ha servit per pagar les estacions depuradores que s'han instal·lat en altres poblacions", va apuntar.

El nacionalista va lamentar que el nom de la ciutat aparega en les llistes negres europees a nivell mediambiental al no depurar les aigües que aboquen al mar durant nou anys. "Quan governàvem al costat del PSOE es va realitzar un càlcul que ascendia a 8 milions d'euros i actualment sobrepassa els 24 milions. Pràcticament s'ha triplicat i ens preguntem si ha pujat tant l'IPC", va ironitzar José Luis Guzmán.

El STEPV va denunciar la falta de planificació de la política educativa

text REDACCIÓ

El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià va denunciar la falta de planificació de la política educativa desenvolupada per la Conselleria d'Educació. Ho ha fet arran de la proposta de creació i supressió d'unitats escolars en infantil i primària que s'ha presentat als ajuntaments de la comarca. La situació, segons reconeixen des de la intersindical, no és tan engoixant com fa uns anys ja que l'arribada d'immigrants s'ha frenat. No obstant això, diuen, "les ràtios continuen trencades".

El repàs al mapa que l'administració autonòmica dissenya evidència "que no hi ha una planificació i que no es creen infraestructures d'acord amb la realitat". Àlvar Añó, portaveu de la Intersindical Valenciana va desgranar, població per població, el resultat que es desprèn del document de Conselleria i les reclamacions presentades des dels diferents centres escolars. Així, a Forcall desapareixerà una unitat d'Infantil que provocarà que se suprimsca també la professora de reforç que cobria la zona. No obstant això Añó denunciava que "l'aula es pot mantenir amb els naixements previstos".

Més problemàtica és la situació que es viu a Peníscola, on el centre escolar està saturat i es crearan dues unitats d'educació infantil. El consistori ja ha cedit els terrenys per a construir un nou col·legi. En

"Benicarló duu catorze anys pagant un servei que no tenim, ja que en concepte de cànon es recapten aproximadament 600.000 euros anuals, què no sabem on han anat a parar"

Alcossebre Conselleria té previst instal·lar una nova unitat d'infantil i altra de primària davant la situació de saturació que viu el centre escolar, recentment inaugurat.

En Benicarló es viuran supressions i creacions. En el Marquès i el Català, desapareixen unitats escolars. Añó va lamentar les d'aquest últim cas, atès que "la previsió d'alumnes dona per a mantenir l'aula". El centre ha presentat les corresponents reclamacions davant Conselleria. L'Àngel Esteban veurà augmentat en dues aules més la seva capacitat "encara que segur que farà falta altra per al pròxim curs escolar". El problema en el centre és la falta d'espai físic per a instal·lar més unitats. Santa Magdalena de Pulpis continuarà amb un aula d'infantil habilitada en el traster i amb mitjà mestre d'Educació Física. En cap dels dos casos Conselleria ha solucionat el problema. En Vinaròs la novetat és la creació d'un aula per el tractament d'alumnes autistes en el CEIP Sant Sebastià.

Cap destacar que la STEPV s'està plantejant tornar a convocar les mobilitzacions que va suspendre el passat mes de desembre "si Conselleria no canvia d'actitud". El portaveu de la Intersindical, va denunciar que la taula de negociacions que estan portant a terme amb representants de l'administració autonòmica no està donant els fruits esperats per la falta d'interès de Conselleria.

I ARA QUÈ?

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Encara que ja sé que no vaig a descobrir gran cosa, avui vull començar amb una frase que fàcilment hagués pogut pronunciar qualsevol persona vinculada amb el futbol. Efectivament, el món està ple de desagraïts. Jo recordo que ja fa una pila d'anys, el nostre Club Deportivo Benicarló, li va organitzar un partit d'homenatge a un jugador -d'indubtable qualitat- que va haver de deixar la pràctica del futbol a causa d'una greu lesió que va patir. Però passa el temps i la gent ens oblidem de tot. O fins i tot pensem que algunes coses esdevenen obligacions quan realment no són més que actes de solidaritat i de reconeixement pels serveis prestats. Per això hi ha gent que es podria estranyar del comportament de certes persones vinculades a equips que juguen contra el Benicarló.

Sense anar més lluny, diumenge passat vàrem tindre un clar exemple en el comportament del l'entrenador de l'equip visitant. Aquest personatge s'ha passat tot el que portem de lliga culpant els àrbitres del lloc que fins ara ocupaven a la classificació. Un nouvingut a la categoria que es pensava que la preferent seria un passeig triomfal per al seu potent equip. Quina era la solució fàcil i l'excusa perfecta per als pèssims resultats? Culpant els àrbitres. Magnífica excusa per a tècnics sense recursos. Ara ve a jugar a Benicarló i es passa tot el partit protestant l'àrbitre qualsevol jugada que, segons el seu dubtós criteri, anés en contra dels interessos del seu equip. La seua fama de murri va quedar plenament contrastada i confirmada. Va deixar ben clar que dins del camp hi ha un concepte, anomenat educació, que no acaba de comprendre. Encara que jo estava justet davant de la tribuna, assegut a les

banquetes que ara no es fan servir, ben aixoplugat, vaig observar una certa tensió a les graderies entre els que van baixar de Sant Rafel i alguns aficionats locals. Després em vaig assabentar que tot va començar, com no podia ser d'una altra manera, per uns exagerats escarafalls de l'entrenador visitant. Es veu que la discussió entre aficionats va ser molt divertida perquè mentre una senyora forastera qüestionava la honorabilitat de la mare un aficionat local, aquest li contestava "jo més que vostè" i aquella dona s'anava posant més alterada fins que algú li va fer a la dona un esquema de la situació de la picabaralla i va haver de tancar la boca. Pel que fa al tema esportiu. El Benicarló va demostrar damunt la gespa una absoluta superioritat, sobretot a la primera part, que es va materialitzar amb un gol que impartia justícia al marcador. La segona part vam afluixar una mica, i els visitants van dominar una mica més que nosaltres sense demostrar absolutament res. Però el moment clau del partit va arribar a la segona part quan l'àrbitre no va xiular un clamorós penal que li van fer al jugador local Monterde quan se n'anava de cara aporta amb moltes probabilitats d'arrodonir el resultat. El jugador de l'equip foraster, Flos, li va pegar una empenta que el va fer caure al terra. La falta va ser de manual. Jo, des de la meua privilegiada

"En acabar el que jo estava mirant, me'n vaig anar cap a casa perquè estava gelat com un cuc."

posició la vaig vore amb una claredat total i absoluta, i això no m'ho pot negar ningú perquè ho vaig vore jo. Com es diu ara, ho vaig vore amb els meus propis ulls, i jo sóc imparcial. I ara jo em pregunto, què dirà eixe que es queixava tant dels arbitratges? No s'ha trobat un punt que ja tenia perdut gràcies a una decisió arbitral de les que ell tant ha criticat? No s'hauria de dedicar a entrenar i tancar la boca? Poc després, ens van empatar el partit i es van endur un punt que en cap moment es van merèixer.

Ara, per tal d'arrodonir aquesta crònica mesurada i tranquil·la del partit, vaig a contar una anècdota que em va passar mentre el mirava. Es veu que després del partit en qüestió es jugava un altre entre l'Espòrting Benicarló i el Peníscola, cosa que no vaig constatar perquè en acabar el que jo estava mirant, me'n vaig anar cap a casa perquè estava gelat com un cuc. L'alcalde de Peníscola em va contar, parlant sobre l'entrenador del Sant Rafel, que no el saluda (cosa que vaig constatar jo) tot i ser del mateix partit polític (Callarisa és regidor al seu poble) per un afer futbolístic ocorregut fa un parell d'anys. Fins i tot em va contar que quan puja a les festes de Sant Rafel, es posa a l'altra punta de la taula per no fer-li cap acompliment. En fi.

El proper diumenge, a partir de les quatre de la tarde, el CDB juga davant el primer classificat. A vore què passa.

L'MRA s'emporta un punt de Benicarló

text VICENT FERRER

2 BENICARLO AEROPORT CASTELLO: Leandro, Vadillo, Isco, Jordi Lledó, Dani Salgado; cinc inicial; Xapa, Fali, Genaro, Lolo i Valença.

2 MRA NAVARRA: Juanito, Araça, Uge, Joel, Robert; cinc inicial; Ossorio, Rafa Usin, Lukaian, Pablo i Roberto Martín.

ÀRBITRES: Gutiérrez Lumbreras i Lope Díaz, de Madrid. Van mostrar targeta groga al local Fali; als visitants Joel i Robert.

GOLS: 1- min. 2, Isco. 2-0 min. 17, Genaro. 2-1 min. 37, Pablo. 2-2 min. 40, Pablo.

INCIDÈNCIES: Al Municipal de Benicarló 1.500 espectadors. Es guardà un minut de silenci per la defunció de Pablo Porta, expresident de la RFEF. El seleccionador estatal Venancio va presenciar el partit.

Partit que es va decidir faltant 16 segons quan el Benicarló Aeroport Castelló s'estava defensant a la desesperada al no saber controlar les seues possessions de baló en els últims cinc minuts, quan el tècnic visitant Imanol Arregui es va decidir per Lukaian com cinquè jugador atacant. L'oportunisme de Pablo va fer la resta. A la resta del partit el domini va ser major per els locals, que no van saber sentenciar el partit amb el 2-0, atès que van fallar un llançaments des dels deu metres i després del descans Juanito va traure tres remats molt perillosos.

El partit no va poder començar millor per els benicarlandos, perquè Isco va aconseguir obrir el marcador als dos minuts de partit, el que va obligar l'MRA a canviar la seua estratègia, però els de Miki van seguir duent la iniciativa, enmig d'un partit molt travat, amb marcatges enganxosos, on un error podia pagar-se car. Solament es podia marcar a baló parat, i els benicarlandos van tornar a demostrar el treball de Miki al llarg de la setmana, a l'aconseguir Genaro el segons gol que va semblar encarrilar el partit, que va poder quedar més clar als 18 minuts, si Dani Salgado haguera transformat un llançament des dels deu metres.

Després del descans l'MRA va eixir decidit a donar la volta al marcador, però mai va poder amb l'ordenada defensa local. Els minuts van ser passant i aqueix domini va canviar de mà i va ser quan Juanito es va mostrar molt segur, al traure dues rematades quasi seguits de Vadillo i altra de Genaro. Els minuts anaven passant i el partit el tenia ben controlat el Benicarló Aeroport Castelló, però no comptaven amb la jugada de l'entrenador visitant, que va traure porter-jugador; primer a Robert, però com no li va funcionar ho canvie

per Lukaian. Els nervis van fer la seua aparició en els locals, que van tenir l'oportunitat del 3-0 en una rematada de Dani Salgado que es va estavellar en la creuera, i a la següent Pablo va posar la por en el cos de tots, de tal forma que l'equip local amb el baló no era capaç de donar dues passades sense perdre'l. Tanta recuperació va acabar per esgotar els locals, que van veure com, faltant 16 segons, Pablo empatava el partit, i encara sort que una rematada a gol, va ser fora de temps, que si no els navarresos s'hagueren endut els tres punts.

Minut 41

Després del partit l'entrenador de l'MRA Navarra, Imanol Arregui, va realitzar les següents declaracions, "crec que ha estat un partit igualat, on ells han estat millor al llarg de la primera part, marcant-nos dos gols d'estratègia, el d'Isco després d'una segona jugada i el segon en un error garrafal defensiu en un corner, en una jugada que el Benicarló ja havia realitzat en dues ocasions. En la segona part hem eixit més endollats, però he de reconèixer que ells han pogut marcar el 3-0, i després he tret porter jugador més prompte de l'habitua, però no va tenir remei doncs entrarem en una fase on solament anàvem darrera del baló Al final hem aconseguit un empat molt valuosos perquè el rival és un equip molt complicat, més, si es posa amb avantatja al marcador".

BENICARLÓ, TAMBÉ EN VALENCIÀ

Quan una llengua patix un llarg període de persecució i aconsegueix sobreviure a ell, no en té prou que cesse la repressió a la qual ha estat sotmesa perquè recupere la seua vitalitat, sinó que li resulta del tot imprescindible un període de convalescència, una temporada a la unitat de cures intensives i, potser, continuar medicant-se de per vida.

Això és precisament el que li ha passat al valencià: després de segles de minorització, de ser apartat dels àmbits d'ús públic i reclòs en l'àmbit privat, de ser expulsat de les escoles, de ridiculització i sainetització, de no poder disposar de mitjans de comunicació i de ser prohibit en els usos oficials, després de fabricar generacions i generacions de valencians analfabets en la seua llengua i la dels seus pares, després de tot això... no n'hi ha prou amb una simple despenalització, no n'hi ha prou amb dir: "bé, ara ja no està prohibit, ja el podeu fer servir quan vulgueu (sempre que no molesteu)". Després de tot el que li han fet, al nostre valencià li cal una atenció especial; perquè ja no sabem fer-lo servir, perquè no ens acostumem a usar-lo segons a on, perquè, potser, a base de xafar-lo, ja no ens fa, d'entrada, tant de goig. Ara cal que ens en preocupem i que revertim tot el mal que se li ha fet amb mesures de protecció oficial que no necessiten les llengües que no han patit aquest tracte i que, fins i tot, han estat promogudes i prestigiades. "I per què ho hem de fer?", potser es preguntarà algú. Ho hem de fer perquè és el nostre patrimoni, perquè allò més important que una generació pot llegar-li a la següent són seues paraules i, amb elles, la forma que té un poble de donar-li nom a les coses, la seua manera de veure el món. De fet, per això mateix, la nostra llengua és l'aportació més important que el poble valencià li pot fer al món: una manera de veure'l, i d'anomenar-lo. Ens preocupem per les nostres restes arqueològiques, per la nostra gastronomia, per les nostres festes, per les nostres platges... i ens deixem perdre la llengua!

I fixeu-vos que en tot moment parlem del nostre valencià, és a dir, de valencià de tots. Del valencià d'aquells que el tenen com a llengua materna i com a llengua d'ús normal, però també d'aquells que n'usen una altra, de llengua, que no tenen el valencià com a llengua materna, perquè, el patrimoni d'aquest poble és responsabilitat de tots nosaltres, valencianoparlants o no. O és que un valencià que tinga com a primera llengua un altre parlar ja se n'ha de desentendre? Amb el nostre patrimoni tots tenim un deure. No pot desentendre's de les nostres platges i, si cal, degradar-les, per posar un exemple, aquell que no sol freqüentar-les o que viu a l'interior. Per què hi hauria d'haver valencians que es desentengueren del valencià, que continuaren amagant-lo, negant-lo als fills, apartant-lo de la vida pública?

Per això no entenem la decisió per la qual, a partir de l'excusa de la necessitat de normalitzar l'ús del castellà (com si hi haguera benicarlandos que no llegiren llibres en castellà perquè no l'entengueren bé, com si hi haguera qui no escriguera en castellà perquè no li han ensenyat a fer-ho, com si si haguera qui no anara al cine perquè els actors doblats al castellà li sonaren estranys, com si hi haguera funcionaris a l'Ajuntament que només saberen parlar en valencià i que, per no entendre el castellà, no pogueren entendre els benicarlandos que se'ls adreçaren en esta llengua), a partir d'esta excusa, déiem, el ple de l'Ajuntament de Benicarló, ha decidit deixar de promoure l'ús del valencià en els seus documents escrits i en les comunicacions amb els ciutadans, donant per bona la situació a la qual segles de menyspreu i persecució han deixat la nostra llengua.

I com les persones sotasignants, membres de la comunitat educativa de l'IES Joan Coromines no entenem aquesta decisió i, com a valencians, no renunciem a la nostra responsabilitat, i, com a benicarlandos, ens sentim ofesos que una deconsideració com esta haja eixit, precisament del nostre Ajuntament, i com, en definitiva, un Benicarló en el qual ja no se senta parlar valencià, ja no seria Benicarló, signem aquest document en mostra del nostre disgust i del nostre refús contra la decisió.

Francesc Delcastillo Monserrat i 50 signatures més.

EL CONSELL ESCOLAR DE L'IES JOAN COROMINES ES VA ADHERIR A AQUEST DOCUMENT EN SESSIÓ ORDINÀRIA CELEBRADA EL DIA 3 DE FEBRER DE 2009

Ciutadania i nous ciutadans

Fronteres

text JOAN HERAS

Alguna cosa em retenia de parlar en aquestes ratlles de la matèria de Ciutadania a l'ESO i de la polèmica que ha generat. Potser és que em feia molta mandra parlar d'aquest tema –perquè, francament, és prou avorrit- o potser és que tenia inconscientment marcada la directriu quasi sacrosanta d'haver de fer aquest article en anglès i no m'hi veia en cor. Ara, però, han canviat certes coses i, sobretot, un alt tribunal ha dictat sentència. Ben mirat, que la diguem-ne justícia parli no ens dona cap seguretat ni cap garantia que es faci realment allò que suposadament –si fem un acte de fe i nens ho creiem- proclama, defensa i vol garantir. Sigui com sigui, jo sóc un bon ciutadà espanyol i em crec allò de la separació de poders –ai, mare de Déu santíssima- i he decidit, com a acte d'obediència a la sentència de l'alt tribunal, parlar de la qüestió, tot fent la lògica i necessària defensa abrandada de la legalitat vigent.

Si ens hi fixem una mica, la grandesa de la història i la polèmica sobre aquesta tan comentada matèria rau en el fet que fa viu i rotundament encertat l'esperpent que de manera magistral va dibuixar el gran Valle-Inclán per retratar la societat espanyola de finals del XIX i principis del XX i que, en fi, sembla que encara avui perdura. l'esperpent té una cara de comèdia, de farsa, però en el fons hi ha una capa ben gruixuda de patetisme. I tota la història de la famosa assignatura de Ciutadania n'és un bon exemple actual.

D'entrada, sembla molt curiós que els responsables polítics del sistema educatiu s'inventin una matèria d'una hora setmanal que té com a finalitat formar i forjar bons ciutadans. Ara sembla ser que la formació dels nostres joves perquè siguin bons ciutadans –responsables, conscients de les normes, crítics, treballadors, respectuosos amb la diversitat...- es fa possible gràcies a uns continguts concrets que s'imparteixen durant una hora de classe setmanal –si pot ser en anglès, és clar. Tots els qui creiem, ja sigui des de dins les aules o des de fora, en la importància decisiva d'una formació bàsica de qualitat per a tothom pensàvem que aquesta formació es fa –o s'intenta fer- des de tots els racons i els moments de la vida que compartim als instituts: des de les classes –siguin de la matèria que siguin-, des de l'acció tutorial, des de les propostes intervencions dels departaments de psicologia i pedagogia, des de les sortides, des de la resolució de conflictes i la promoció del diàleg, des de la transmissió de valors en el fer quotidià

dels professors.... Doncs no, resulta que això deu ser del tot insuficient i cal implementar una nova matèria per a formar bons ciutadans democràtics. Una vegada més es demostra que continua molt vigent una concepció molt antiga que considera que amb una aportació curricular concreta –una matèria amb uns continguts determinats- la formació bàsica i integral ja està assegurada. Ja ho hem dit abans: esperpèntic. I encara resulta més esperpèntic quan veiem que el govern que s'inventa aquesta formació de l'esperit del "bon ciutadà espanyol" és un govern que es caracteritza per l'incompliment de promeses, per la negació interessada d'evidències com la crisi, la il·legalització sistemàtica i sense embuts de formacions polítiques, l'estímul de la venda d'armes –aconseguint duplicar les vendes de l'era Aznar, cos que té mèrit- a països on hi ha conflictes oberts, etc, etc.

Fixem-nos, ara, en la resposta. La dreta neofranquista ha posat en funcionament tot el seu discurs més reaccionari al servei de la mobilització contra el govern del PSOE. Bisbes, Coperos, governs autònoms de la corda ultra, tots ben units per a mobilitzar els malauradament amplis sectors neofranquistes que perviuen en aquesta trista pell de brau per fer soroll. No deixa de ser simpàtic veure com l'extrema dreta es mobilitza als carrers i es fan seves estratègies de lluita antisistema com l'objecció de consciència. El cas autòcton té un contingut faller suplementari. Ara bé, ¿per què la dreta dura i l'integrisme catòlic s'han posat en peu de guerra contra aquesta escarransida matèria que només té una horeta setmanal per a fer el que volen que faci? Si repasseu alguns llibres de text veureu que els temes són molt "revolucionaris": la necessitat d'unes normes per viure en societat, els drets humans universals, la lluita contra la discriminació racial, els drets de les dones, el diàleg com a font de resolució de conflictes, els mecanismes de representativitat d'un sistema democràtic, etc. Suposo que tot això no els agrada perquè el seu model de societat es fonamenta en uns valors molt diferents. En realitat, estic convençut que la raó de fons és que l'extrema dreta i l'integrisme catòlic tenen ganes de marxeta i de moure el cos,. La seva festa no ha acabat amb la resolució de la setmana passada. L'esperpent continuarà.

Sigui on sigui, l'esperit del gran Valle-Inclán s'ho mira i somriu amb tristesa. Està satisfet d'haver encertat tant però li sap molt greu tenir raó.

IV Edició del Trofeu Interclubs

text REDACCIÓ

Bona actuació dels nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló, treballant tots junts on per aconseguir nombrosos primers llocs. Marc Fresquet, David Marquès, José Antonio Adell, Raquel Fabregat i Lucía Piñana, s'uniren així a les victòries de Miguel Piñana i Paula Saura, mantenint-se així en el lloc dels millors Clubs, en el que va ser la IV Edició del Trofeu Interclubs. En aquesta competició es van donar cita aquest passat cap de setmana 147 nedadors i nedadores dels Clubs Aquatic Castelló, CN Aquatic Requena, CN Turis, CN Benicarló, CN Onda, Castalia Castelló, CN Vila Real i CN Vinaròs en la Piscina Olímpica de Castelló (La Salera).

L'equip masculí va estar format per un espectacular Miguel Piñana, 1r en 200 m braça 2:37.43 – 1r en 400 m estils 4:55.52 – 2n en 200 m papallona – 2n en 50 m braça; Marc Fresquet 2n en 200 m braça – 3r 50 m braça; David Marquès 2n en 100 m esquena – 3r 100 m estils; Jose Antonio Adell 3r en 200 m esquena; Albert Astor, Ferrán Remolina, Carlos Font, Ferrán Marzá, Javier Traver, Joan Ferrán Barrachina, Jordi Adobe i Manuel Monserrat.

L'equip femení tampoc va voler perdre corda i es va estar esforçant molt en l'aigua, assolint noves mínimes i, en alguns casos, quedant a mil·lèsimes de les mateixes. Va estar compost per Paula Saura 1ª 200 m braça 2:50.95; Raquel Fabregat 3ª 100 m estils; Lucía Piñana 3ª 200 m esquena; Meritxell Sospedra, Paula Gil, Claudia Campos, Marina Herrero, Andrea Fuentes, Sara Marquès, Montserrat Astor i María Coll.

Han passat ja cinc anys des que Susana de l'Olmo aconseguia una medalla d'Or en l'Autonòmic d'Estiu l'any 2004. En l'actualitat cursant els seus estudis a València ha d'adequar-se al calendari d'entrenaments i estils específics, però no deixa de sorprendre'ns gratament, així aquest cap de setmana també va competir en la ciutat d'Elx en una nova edició del trofeu Tomás Martínez organitzat pel club de Tennis Elx, aconseguint una medalla d'or en la prova dels 800 m lliures i medalla de bronze en els 400 m estils.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

Cultura

Esports

Gastronomia

Classificats

Fotos

Música

Llibres

Serveis

Atur i fracàs escolar

text RAÛL BURRIEL

Les darreres dades de desocupació mostrades per l'Enquesta de Població Activa (EPA) del quart trimestre de 2008 mostren unes xifres d'atur per al País Valencià i la resta d'Espanya molt greus. El País Valencià està destruint ocupació més ràpidament que la resta d'Espanya i més ràpidament del que el va crear durant l'anterior període de creixement econòmic. No podia portar a cap més desenllaç una gestió de l'economia basada en els salaris més baixos d'Europa, la major precarietat laboral de la Unió Europea, l'explotació desvergonjada de la immigració legal i il·legal, la manega ampla davant la falta d'ètica de la inversió especulativa i la coronació de la ranjola per damunt de la professionalitat empresarial.

En aquesta conjuntura, hem d'escoltar al·lucinats les sorprenents declaracions del Vicepresident Econòmic del Consell, Gerardo Camps, afirmant que el País Valencià no està destruint ocupació i que és la comunitat autònoma que millor està suportant la situació de crisi econòmica. És cec i sord, aquest home? O està parlant per a cecs i sords?

En aquest context, són els joves menors de 25 anys els que es troben en la situació més fràgil

davant la crisi, tant per la seua situació de precarietat com per la poca capacitat d'ocupabilitat que presenten. L'atur juvenil s'ha duplicat en dos anys al passar de 23.536 joves menors de 25 anys en desembre de 2006 a 46.444 el passat desembre. Només Andalusia compta amb major nombre de joves aturats. El sindicat CCOO encertava totalment en el seu anàlisi al afirmar que a l'alta incidència de l'atur en els joves valencians a contrbuït especialment el fracàs escolar, ja que el País Valencià presenta l'índex més alt de l'estat espanyol, amb un 40% dels alumnes que abandonen els estudis abans de finalitzar els estudis obligatoris. Els darrers anys aquests joves no van voler finalitzar els seus estudis obligatoris enlluernats per els diners fàcils del sector de la construcció.

L'anàlisi de les causes d'aquesta crisi i de les greus conseqüències que ens va a portar --que ens està portant ja-- s'aclara per moments i senyala clarament a la política econòmica i educativa del Consell presidit per Francisco Camps com responsables d'haver afeblit aquests dos importants pilars en que qualsevol país ha de sostindre el seu present per enfrontar-se amb èxit al seu futur.

Irreflexions

TEXTOS I POEMES PER LA INTEGRACIÓ: LA DIÀSTOLE CONTINUA BATEGANT

El passat cap de setmana, durant el matí de dissabte, el Consell de Necessitats Socials de l'àrea de Participació Ciutadana de Benicarló va celebrar una nova jornada de la diàstole per la integració que porten desenvolupant en el nostre poble des del mes de Octubre. Aquesta volta l'activitat va consistir en l'organització de la segona Cercavila Literària per la Integració. Els ciutadans, de fins a vuit cultures diferents i de totes les edats, van passejar per les vies principals dels pobles acompanyats de les melodies de la dolçaina i el tabal. Així la jornada, tot i la pluja i el mal oratge, va començar a les 11 del matí en la Placeta dels Bous i

finalitzava vora les dos del migdia en la plaça Mercat Vell. Durant el trajecte, els poemes de Benedetti, Galeano, Espriu, Miquel Martí i Pol ...van anar motivant tot un matí de paraules per la igualtat, el respecte entre cultures i la tolerància. Del matí cal destacar la llegida de textos que es va produir en la Residència de la Tercera Edat del nostre poble. Allí, a més d'una rebuda carregada d'alegria, entusiasme i emotivitat, es van viure moments molt tendres sobretot amb la participació directa dels més majors que van llegir textos i ens van contar alguna història que coneixien de memòria. La resta del matí, va transcórrer amb un to festiu i en totes les places on es van llegir textos la gent va reaccionar amb molt interès i curiositat ja que no és normal treure a passejar les lletres, els desitjos, les crítiques, els somnis que amaguen els llibres. Però per desgràcia el punt negatiu torna a vindre des del mateix lloc: els nostre equip de govern. Ja no pel fet de que cap representat haja anat encara a cap de les activitats organitzades pel Consell (que forma part de l'àrea de Participació ciutadana del nostre Ajuntament!!) si no perquè aquest cop no va complir en la paraula donada ja que ni els municipals estaven avisats de l'activitat, ni van complir amb la part de logística a la que s'havien compromès. Una llàstima que el treball i la il·lusió d'un grup de ciutadans que s'esforça (de forma altruista) per oferir alternatives al nostre poble haja d'enfrontar-se a tants entrebancs i tants obstacles.

PARAULES D'ESCOLA

text JAUME ROLÍNDEZ

El passat divendres, Carmen Porcar amb el llum que sempre la caracteritza, va parlar a la Penya Setrill sobre el tema Anècdotes de l'escola a Benicarló. Va estar acompanyada per Maria Ferrer companya seua en les tasques apassionants de l'Educació Infantil.

No va pronunciar una conferència perquè aquest no era l'objectiu. La finalitat era recordar, fer memòria de les nostres ocurrencies com a deixebles i de les nostres responsabilitats educatives com a pares. És a dir que ens va apropar amb amabilitat, somriures i vivències personals, al passat educatiu de l'escola benicarlanda.

En el capítol de paraula oberta es va lamentar que Benicarló encara no haja sabut fer un reconeixement públic, urbà i adequat a alguna dona mestra, malgrat el benefici social que lliuren i han lliurat tantes dones mestres des de sempre.

ON ERA EL FISCAL?

Quan alguns brètols s'han dedicat a cremar fotografies del rei, de seguida a la fiscalia li ha faltat temps per denunciar els fets i demanar el processament dels autors d'una tal "ofensa" a la monarquia. Encara que, finalment, els jutges tampoc li han donat al tema tanta transcendència.

Ara, però, la ciutadania ha assistit perplexa a una evident manipulació de la figura del rei, per part de l'ambaixador d'Israel que, mentre gran part de la població del planeta clamava contra el nou holocaust que el govern israelià infligia al poble palestí, el diplomàtic es fotografiava amb el monarca i tots els telediaris en donaven imatges. Lamentable.

I més lamentable encara que el fiscal –o algun jutge "estrella"- tan amatents a perseguir tot el que entenen com a políticament "incorrecte", no haja denunciat un tal intent de manipulació descarada de la figura del rei, quan l'aïllament internacional d'Israel i la crítica contundent de la majoria d'instàncies i governs era evident.

El fiscal, però, –o algun jutge "estrella"- tan amatents a perseguir tot el que entenen com a políticament "incorrecte, ara miraven cap a un altre costat.

Lamentable.

Marc Antoni Adell

ve de la p gina anterior

l'han convertit en tan important com el valencià que volen carregar-se, un 70% menys de pressupost. Suposem que com a l'altre regidor, a la Durà, també deu ser per justificar-li el seu poc treball. Ara bé, si té un 70% menys de feina, no siga cas que es canse, al pressupost, també reduiran el seu sou al 30%? És que, si no, no acabem d'entendre massa com el regidor d'hisenda quadra els números del pressupost de la nostra casa gran. No haurien d'aplicar allò de qui no treballa no cobra?

Estalvi

De tota manera, encara hi ha un sistema millor i que produiria major estavi, i que nosaltres ja fa temps que ho anem dient, no cal rebaixar

el sou dels regidors, el que cal és donar-los de baixa a tots, excepte Cuenca. A ell, si vol, que li dupliquen el sou. Amb quatre dies fica ordre a eixa casa de... que han acabat convertit el nostre ajuntament i, damunt, segur que quan tanquem l'any tenim superàvit. Nosaltres proposem idees per a la crisi, després, cadascú que faça el que vulga.

Fitur

Segons sembla la fira eixa del turisme, que es fa a la capital del Regne, però de l'espanyol, cada vegada és més pública que privada. A veure, ho diem perquè cada vegada estem veient com són menys les empreses privades i touroperadors que tenen estands, o siga que exposen, i més, els ajuntaments, diputacions, conselleries, amb totes les seues comitives, de regidors, consellers i

diputats, que pretenen fer el mateix. Sembla com si això del turisme siga cada vegada més una cosa dels nostres polítics. Tindrà alguna cosa a veure en el fet que els nostres polítics, com els del nostre poble, sembla que estiguen sempre de vacances... pagades?

Fitur (2)

De tota manera no ho vam acabar d'entendre, per què serveix aquesta fira, fins que, fa uns dies, un polític espavilat ens ho explicava ben detalladament. Doncs, si no, què farien tota la comitiva de càrrecs electes, en grau superlatiu, que es dediquen a passejar-se, d'estand en stand, d'autonomia en autonomia, fartant-se de llagostins, ostres, carxofes (també), i tota mena de delicatessen que els hi són oferits per unes guapes hostesses? En alguna cosa els hauran d'entretindre, no?

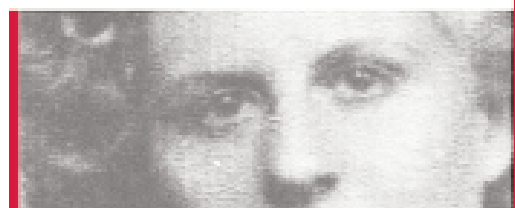
La FONT

Com ja s'havia anunciat, aviat, tindrem la renovació, per segona vegada, després d'un primer apanyo, del paviment central de la plaça de la Constitució... amb la nova font ("todito, todo, con dinero de Zapatero", que diria el regidor més sabut i treballador de Benicarló, Cuenca). El disseny, que ací us presentem en primícia, o no, segons va confessar el mateix regidor, és... obra seua. Que no es diga que aquest home no és un portent i damunt ho fa debades. I és que val per tot. Ho hem dit més de cinquanta vegades i no ens cansarem de repetir-ho tantes altres com siga necessari, amb aquest home no ens fa falta ningú més a l'ajuntament. Ni l'alcalde, ni les comparses que té de regidors, ni l'oposició, que sembla estar de vacances continuades com la Durà, no ens calen. Quina pasta gansa ens podríem estalviar!

"Ni l'alcalde, ni les comparses que té de regidors, ni l'oposició, que sembla estar de vacances continuades com la Durà, no ens calen. Quina pasta gansa ens podríem estalviar!"

Alambor
Benicarló
(1982-2004)

Asociació Cultural Alambor

té el goig d'invitar-vos a la xerrada sobre

**Els contes de l'exili:
vint-i-dos contes**

De Mercè Rodoreda

CONFERENCIANT: Marta Pessarredona

organitzem:

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓN

INSTITUT VALENCIÀ D'ESTADÍSTICA I INFORMÀTICA

ASOCIACIÓN CULTURAL ALAMBOR

LLOC: A RE JOAN CONCHARE + RAIBEN HARTIN, 5 + BENICARLÓ
HORARI: 12 DEL DIABLE EL 2009 + A LES 19.30H

Manos Unidas

Fi de setmana solidari

Divendres 6 de febrer
PREGÀRIA DEL TERCER MÓN
Parròquia Sant Bartomeu 21:00 h.

Dissabte 7 de febrer
XERRADA-COL·LOQUI
Serafin Suarez, missionero a Zimbawe
a continuació..

SOPAR DE LA FAM
Local Cambra Agrària 19:30 h.

Diuenge 8 de febrer
IV CADENA SOLIDARIA

Plaça Sant
Bartomeu 12 h.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Picabaralles polítiques

Les discrepàncies, entre canallesca i equip de govern, "por un quitame a mi esas pajas", que havia fet que l'equip de govern municipal deixara de fer les rodes de premsa setmanals, o siga, d'informar a través dels informadors (qui bé que parlem els tafaners, eh!), s'han acabat. Segons sembla, amb tota la parafernàlia, com no podia ser d'altra manera coneixent el personatge, el regidor Cuenca, dilluns passat, tornava a convocar la roda de premsa setmanal per explicar "todas las cuestiones habidas y por haber, para que nadie diga, después, que no informamos a la población", que diria ell mateix, segons ho interpretem nosaltres.

Absència política

Després que "las aguas han vuelto a su cauce", que diria una altra volta el regidor Cuenca, i després de la llarga dissertació sobre tots els assumptes que portava a la seua, carregada agenda, molt ben explicat tot per la tele, els tafaners vam trobar que alguna cosa faltava. I al final ho vam descobrir: faltava l'alcalde. No és que Cuenca necessités de la seua ajuda, ni molt menys, aquest home pot amb tot i més, però... El que dèiem, que té bigot.

Una grua, dos gruas, tres gruuas

Parlant del rei de Roma. Diu, que la grua ja està col·locada als terrenys d'on ha d'anar el tan escagarrancit, per com quedarà al final després de tantes de retallades, nou CSI. Doncs, si perquè li fiquen una grua ja es pensa que ja ho té tot apanyat, va servit. Que encara no se n'ha assabentat de com les gasten des de la Conselleria de Sanitat?

Doncs, igual que... la d'Educació (barracons), la de Justícia (manca de jutjats), la de cultura (retallant el valencià i el pressupost), la d'agricultura (canviant tarongers per PAI), turisme (només formigó i prou)... Així que, que li quede clar, una grua no és sinònim d'obra començada. Només cal pegar una volta pel poble hi en veurà un cabàs... que estan aturades. A l'abril, com va dir La Veu,... ens ho tornarà a dir.

De rosers

No anem a parlar de la rotonda de Cuenca (tenia una plaça i ara, també, una rotonda, aquest home no en té mai prou?), eixa estraforària cosa a colorins que ens han plantificat, no (ja ho farem més tard). Anem a parlar del que han plantat allí dins (a banda de les faroles, òbviament), els rosers. I és així perquè una aficionada a criar rosers ens ha dit que els que han plantat a la rotonda de la farola no podran sobreviure arrobllits de pedres com estan. Pel que es veu, qualsevol jardiner sap que el roser demana que el birben i el reguen, i vol terra com la que hi havia a la placeta dels Bous (la que dèiem abans que té), i no pedra, com deu pensar Cuenca. Sabut ell, segur que aquesta no l'havia pensat. Encara que, alguna en dirà. Temps al temps.

Embolica xoriços

Quin embolic de xoriços es va fer la passada setmana la premsa amb tots els enxampats per les diverses policies de la zona. Que si eren dos, que no, que era un, que no, que en són tres, que sí, que en són cinc... Segons sembla, tan enfeinats estaven els cossos policials enxampant xoriços com els seus caps volent esbombar-ho a tutipleni. Tant va ser així que al final, la canallesca, després de poder desembullar l'embolic muntat, amb tant de creuament de notes de premsa, dient cada cos policial que ell havia agafat el xoriço de torn, que segons ens van comentar als tafaners, es pensaven si eren a una xarcuteria venent-los al millor postor. En fi, que... Per cert, algú sap quant tardaran a amollar-los? Ja estan fora!

Perdre els papers

Sembla que els papers no és allò que més agrada al regidor Salinas. Vinga, que no va amb el seu càrrec, que no és el seu! Ho diem perquè l'altre deia, "corasón de buen alma", a la sortida del MUCBE, després d'anar a un acte cultural allí celebrat, va llençar els papers del programa al qual havia assistit, pel terra. A banda que això de tirar els papers al terra no queda massa bé, i menys en un representant públic, no tenim per més que disculpar-lo per aquest rampell d'emprenyat perquè, pel que sembla, sortia de la presentació d'un altre acte cultural al qual hauria d'haver assistit la nostra regidora de cultura favorita, Durà, i a la qual estava substituint. I és que aquesta senyora té un art especial a fer poc i cobrar més.

70% menys de cultura

I parlant de no fotre res i parar la mà, una altra que entra al club dels que cobren més que el que tenen de pressupost (si fa o no fa). Així, enguany, la cultura al nostre poble

Senyora Garcia

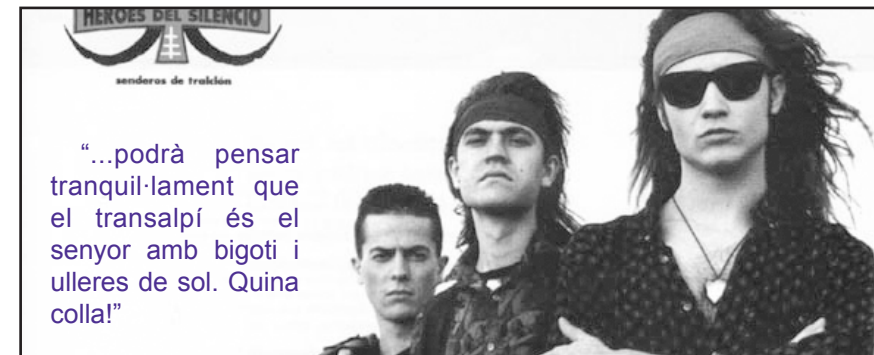
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

No diré que m'haja quedat decebut, no, però donada la seua inveterada afició a les commemoracions, m'esperava alguna cosa més d'aquest eròtic 669. No sé, una foto del doctor Climent en calçotets o un deslligo semblant. Darrerament, en absència del facultatiu maníac, sembla que la pàgina del futbol ha esdevingut la de pit i cuixa. Ja està bé, així és possible que algú s'entretinga algun segon a mirarla.

Dediquen el tema de la setmana al plan Zapatero. Es queixen, veig, perquè l'única sortida que el nostre tril·ler de la Moncloa troba per solucionar la crisi dels collons és una fugida cap avant. Fem més gran l'embolic, tira, guanyem temps i qui sap si d'ací uns mesos Obama o qui siga es pot convertir en culpable de tots els mals del món i nosaltres podem seguir mantenint el nostre estatus. Déu meu, Déu meu! Cal reconèixer que la postura del govern no és original ni possiblement valenta, però, senyora Garcia, vosté en sap algú alguna més? Com deia un antic col·laborador seu, esperem i no desesperem. Sensacional la fotografia del venedor de fum, amb la seua ganyota estranya ("Buenas noches y buena suerte", mira si ho sabia el carota que necessitaríem sort) i fent palmateo sota unes lletres que farien riure si no feren plorar: "Por el pleno empleo". Sensacional, repeteixo.

Però vinga, deixem-nos de misèries humanes. A la pàgina cinc, apareix una entrevista amb el senyor Eladio Giner, secretari local del BLOC. Pobre xic, ni una fotografia, ni un destacat. Ni que l'hagueren entrevistat per compromís! El xicot diu coses

"...podrà pensar tranquil·lament que el transalpí és el senyor amb bigoti i ulleres de sol. Quina colla!"

amb -com a mínim- aparença d'assenyades. ¿És veritat això que diuen, per cert, que aquest partit ha estat estudiant la possibilitat de renunciar a la senyera quatrribarrada en favor de la bandera oficial per tal de poder integrar al moviment valencianista personatges propvenients del blaverisme més ranci? Calúmnies, segur, no poden ser més que calúmnies.

Ara que ve al cas. Estic profundament preocupat per la invasió de "los ultracuerpos celestes" a què està sent sotmés el nostre poble. Quanta blavera, Santo Cristo. No ho havia vist mai. Aquests senyors de l'Ajuntament i els del món, l'univers, faller han omplert Benicarló de gloriosas senyeras. A la marxa que anem, segur que qualsevol dia serà subversiu dur una quatrribarrada d'aqueixes normals i corrents. No estaria de més que en la seua revista, de moderníssim disseny, ja ho sé, posaren cada setmana una senyeta com a mostra de quins són els principis de la casa.

Veig a la pàgina set una fotografia del senyor alcalde a la Festa de la Carxofa. La instantània també és gloriosa perquè algú que desconeix la identitat dels personatges i sàpiga que vam ser visitats per italians, podrà pensar tranquil·lament que el transalpí és el senyor amb bigoti i ulleres de sol. Quina colla! Cada vegada que veig el senyor Domingo no me'n puc avindre de

les seues valentes declaracions en favor i defensa del benicarlando com a llengua independent de les de la resta del món. Però jo el comprenc, l'he estat seguint darrerament i, efectivament, veig que té raó, que el benicarlando és un idioma diferent de tots. Ací en van unes proves feaents: en benicarlando es diu "el ajuntament" i en canvi, en valencià és "l'ajuntament" i en català una cosa estranyíssima i impronunciable com "l'ajuntament". En benicarlando es diu "pograma", en valencià de l'Abufer a "programa" i en català de Deltebre "programa" (sona rar això últim, eh?). En benicarlando es diu "ien" i per contra a València diuen "gent" i a Barcelona "gent". I un exemple més, en benicarlando es diu "la carxofa de or", en valencià "la carxofa d'or" i en català "la carxofa d'or". Seguiré investigant, ja la tindrà al dia d'aquests afers filològics de la nostra primera, primeríssima, autoritat.

Ho hauré de deixar ací perquè açò es fa massa llarg. Em sap mal perquè hi ha moltes coses sobre les quals m'agradaria posar basa, però...

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Un clàssic. El putxo SALT tradueix "navarresa" per "Navarra". Per exemple.

El pressupost de la vergonya

Certament no podem entendre, de cap de les maneres, quina és aquesta manera tan particular que té el nostre govern municipal del PP de reactivar l'economia local amb els diners del Pla Zapatero.

Un pressupost que sembla una mànega foradada i que es salva pels fons Zapatero, no diu massa del nostre govern. Però sobretot ho diem perquè gastar-se més de 430.000 euros (uns 75 milions de les antigues pessetes), en tornar a canviar un paviment, el de la plaça de la Constitució (185.000 euros, més de 32 milions de pessetes), feta malbé pel seu mal ús i perquè quan es va lliurar l'obra ja estava feta caldo i es va acceptar sense remugar, juntament, amb una altra inversió estrella, una font de marbre que ens costarà l'escandalosa xifra de 205.000 euros (més de 35 milions de pessetes), al costat d'una patètica rotonda d'uns 40.000 euros (6,5 milions de pessetes), tot i que aquesta no estiga dins dels fons Zapatero, ens sembla simplement vergonyós. De la pitjor vergonya que podem veure per aquestes contrades.

I és que el malbaratament d'aquests diners públics, en obres innecessàries, deslligades, poca soltes,... (per no ficar altres adjectius més durs i contundents), que no aporten res a la ciutadania i que damunt no ressolen cap dels problemes endèmics del nostre poble, s'ha convertit en el que

670

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

És que en aquest poble ja no queda cap polític que tinga un mínim de vergonya?

aquest equip de govern entén per "solucions" a la crisi econòmica. Certament, no podem més que sentir-nos atropellats en la nostra dignitat i insultats en la nostra intel·ligència.

I és que veure com es gasten 35 milions de pessetes, per construir una "font", si una font, innecessària, amb totes les moltes, i importants, carències que té el nostre poble, ens fa remoure les entranyes. Una font de marbre, curiosament, dissenyada pel regidor Cuenca.

Certament, una de dos, on ens hem errat d'època i hem tornat a la de l'Índia colonial i del Taj Mahal, d'inspiració romàntica, tot i que ací no li veiem el romanticisme per enlloc o, és que a aquest regidor, tot i reconèixer que sembla ser l'únic que treballa en eixe ajuntament, li ha pogut més el seu afany de notorietat i aquesta obra és... el seu mausoleu per a la posteritat.

I a tot això, l'oposició, ni piula. I si ho fa, amb la boca xicoteta perquè no l'escolte ningú. És que en aquest poble ja no queda cap polític que tinga un mínim de vergonya?

Panissola 1: Un bon grapat de panisses per als nostre polítics que estan a l'oposició. No se'ls sent. No entenem ben bé de què van. Sembla que fan el joc polític fora de l'ajuntament (aiuntament en benicarlando marcelinero). Estan totalment desapareguts, sense iniciatives, sense propostes. Fan rodes de premsa critiquen a l'alcalde i ja està tot. El PSOE està completament perdut i del Bloc què direm, ni sap on està.

Panissola 2: per al sr. alcalde, el sentíem l'altre dia parlar del centre de salut com si ja estiguera fet, del la depuradora com si ja funcionara, i del carrer d'Hernan Cortés com si fora cosa d'ells. Hem de recordar-li senyor Domenche (en valencià del seu) que Flos ja parlava d'arreglar aquest carrer. Si el senyor Domenche haguera tret la vergonya que hi ha al mig d'aquest carrer es podria posar una medalla però mentre estiga l'exmagatzem de les barques allí, que calle (de callar, no de carrer, a veure si es pensa que volem dir: *Qué calle más bonita!*). Una miqueta de vergonya i dignitat senyor alcalde.

El còmic

Per Xavi Burriel

"Antonio es merix un bust!"

El còmic

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanyos

Papereria

Material d'Oficina

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

ACADEMIA VALENCIANA DE LA LLINGÜA

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

DIPUTACIÓ D CASTELLÓ